

ACC. N:R M. 12121:1.

L.U.F. 83. Vävskedar.

Vävskedar anskaffades i slutet av 1800-talet och i första årtion-
det av 1900-talet i mitt föräldrahem genom en kringvandrande för-
säljare. Jag tycker mig visserligen minnas, att mor någon gång näm-
de om att ett par årtionde tidigare hade sådana köpts på marknaden
i Lund, men detta är jag ej säker på, ehuru det med den tidens mark-
nadsrörelse är troligt.

Försäljaren kom från nordligare hemslöjdsbygder, dock ej från så
nära håll som från Göinge. Han kom alltid om vintern: nov. - mars.
Antagligen hade han sitt distrikt eller sitt försäljningsområde, som
han utvalt, ty han återkom regelmässigt varje år. Han färdades all-
tid till fots med vävskedarna nerpackade i en stor tunnesäck, som
han bar på ryggen. Han var alltid väl sedd. Andra varor hade han ej.

För vävnaden använde man endast särskild därtill avpassad vävsked.
Dennas täthet betecknades med ett visst antal "tal på alnen". Varje
"tal" omfattade ett visst bestämt antal "rör" (tänder).

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Luf 83

/

ACC. N:R M. 12121:2.

Metallvävsked kom i bruk i mitt föräldrahem i början av 1900-talet, då mor köpte en sådan av medellängd för kr. 4:50.

Någon vävskedmakare i trakten har jag mig ej bekant, och någon sådan har säkerligen ej heller funnits.

Det tycktes som om försäljaren sålde egna alster, ty någon gång hände det, att, då mor funnit en sked, som för det särskilda avsedda ändamålet hade lagom antal "tal" på alnen men var för lång för att få plats i väven, försäljaren tog av en bit av den och gjorde ny avslutning.

I mitt föräldrahem hade mor ett 20-tal olika vävskedar, avpassade till vävnader av alla de slag. De finnas fortfarande i undertecknads ägo.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

ACC. N:R M. 12121:3.

L.U.F. 84.

Danskt och Svenskt.

Åtskilliga hantverkare och jordbrukaresöner torde nog i slutet av 1800-talet ha vistats i Danmark någon tid och då huvudsakligen för att vinna erfarenhet i och för att förkovra sig i sitt yrke. Eljest var det nog mest till Tyskland, åtminstone hantverkarna, reste.

Under min mosters sjukdom i kräfta år 1876 reste min far och min morbror till Köpenhamn för att rådfråga danska läkare, men dessa voro lika maktlösa som de svenske i här ifrågavarande fall.

En grannkvinna fick på 1890-talet av danska tandläkare löständer, som hon var mycket belåten med.

År 1903 gifte sig en flicka från Nevishög med en dansk elektriker och cykelhandlare och bosatte sig med honom i Köpenhamn.

I min släktbok finnas ganska många ex. på giftermål mellan svenakar och danskar, som sedan bosatt sig i Danmark, men de voro ej från Nevishög.

.oOo.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

anf. 84.
1